

NESNESITELNĀ• LEHKOST VYDĀŠLĀ•VĀ•NĀ•

NedĀle, 05 ĀTMĀ-jen 2008

Je to jednoduché - kdyĀ¾ jsou lidé, co by si koupili za tisícovku jeden obyĀejný rohlík, proĀ by nebyli lidé, kteĀTMí takový obyĀ rohlík za tisícovku budou prodávat, Ā¾e? Nebo ještĀ jinak: KdyĀ¾ vám nĀkdo ĀTMekne, Ā¾e chcete-li rohlík, on vám ĀTMekne, kde ho koupit. Ale: za tisícovku... Berete to? Ā½e se vám to zdá trochu padlé na hlavu? Ale jdĀte...

PotĀmebovala jsem pronajmout byt. PatĀTMí dceĀTMi, která je nyní mimo republiku. OtevĀTMela jsem si na internetu anno odpovĀdĀla na inzerát mladým manĀ¾elĀm s dítĀtem, kteĀTMí hledali podobný byt v naši lokalitĀ. Odepsal mi pĀn, mu Zemánek. Celý natĀšený, Ā¾e pĀTMesnĀ takový byt hledá a kdy by se mohl pĀTMijít podívat. OK. V domluvený den hodinu jsme se pĀTMed domem sešli: dva pĀnové a já. Trochu jsem se podivila, ale v dnešní dobĀ není manĀ¾elství dvou osob stejného pohlaví nic nového, takĀ¾e jsem je pustila dovnitĀTM, abych byt pĀTMedvedla. A ejhle, neje se o pár 4%, ale o „zprostĀTMedkovatele" a zájemce. Pan Zemánek totiĀ¾ mou odpovĀĀ, ve které jsem pomĀrnĀ detailnĀ byt popsala a v pĀTMíloze i doplnila fotografiemi, okamĀ¾itĀ sám vloĀil do nĀkolika inzertních serverĀ jako svou n. Bez mého vĀdomí a souhlasu, pochopitelnĀ. Ale - to jsem se dozvĀdĀla aĀ¾ o hodnĀ pozdĀji, takĀ¾e nebudu pĀTMedbĀh událostem ... Ten druhý pĀn byl tedy jeho „obchodním partnerem". PochopitelnĀ, Ā¾e dám-li nĀkomu cizímu klíĀe bytu (pomĀrnĀ draze zaĀTMízeného a vybaveného), chci o tom ĀlovĀku vĀdĀt nĀco víc neĀ¾ jen jméno. Tak jsem onoho zájemce vyzpovídala. Abych to zkrátila - následující jednání totiĀ¾ probĀhlo cca bĀhem dalšiho týdne - jsem se mj. dozvĀdĀla, Ā¾e sice je to pro rodinu, ale ne toho dotyĀného zájemce, a Ā¾e to vlastnĀ ani není jeho manĀ¾elka, ale manĀ nĀkoho jiného, dá se ĀTMíci na útĀku, Ā¾e tam vlastnĀ bydlít ani nebude a proto nepĀTMipadá v úvahu, aby mi ĀTMekl její jmĀ Ā¾e ona sice má dĀti, ale velké a v bytĀ bydlít nebudou. A také Ā¾e ten dotyĀný zájemce má své trvalé bydlištĀ, dokonce relativnĀ nedaleko, ale protoĀ¾e ho chce právĀ prodát, tak mi svou adresu nemĀĀ¾e dát; a teĀ zrovna není nikde zamĀstnaný, tak mi bohuĀ¾el nemĀĀ¾e dát na sebe jiný kontakt, neĀ¾ Āislo mobilu... A tak jsem si ĀTMekla (a pak i onomu zájemci): kdyĀ¾ má být pomĀrnĀ velký byt jen na obĀasně tajné milenecké schĀzky - není to pro nĀj ponĀkud drahý špás, zvláštĀ pokud není v souĀasně dobĀ na tom finanĀnĀ nejlíp? Oponoval mi, Ā¾e se musejí schĀzky nĀkde potajmu, aby je nenašel její manĀ¾el a Ā¾ádné jméno mi nemĀĀ¾e dát, aby ji nĀkdo nepĀTMepadl. No, to uĀ se neudĀela a popustila svou fantazii z ĀTMetĀzu: „Nebojte, tady se vám rozhodnĀ nic nestane: ve vedlejším bytĀ bydlí velice podezřívavá paní, které opravdu nic neujde, takĀ¾e kdyby se tu nĀkdo podezĀTMele pohyboval, tak vĀĀTMte, hned zavolá policii. OstatnĀ - ten byt naproti - tam jeden policajt bydlí, je od zásahovky, takĀ¾e si myslím, Ā¾e strach mít opravdu nemusíte..."

Dopadlo to pĀTMesnĀ tak, jak jsem oĀekávala: na druhé stranĀ se pĀTMímo rozeĀTMvalo ticho, milý zájemce pĀTMerušil s tím, Ā¾e z „tohoto obchodu nic nebude" a urychlenĀ zavĀsil. UvĀdomila jsem si, bych bývala mohla velice rychle pĀTMijít k odbornému vystĀhování. Za pár dnĀ mi znovu zavolal pan Zemánek, moc se omlouval, a jestli by pĀTMeci jen nemohl pĀTMivést jednu mladou rodinu. DobĀTMe, tak jo... KdyĀ¾ se ozval zvonek a já otevĀTM stál pĀTMede mnou on a tĀTMi mládenci v rozpuku cca 23 let. „Tak který z vás je manĀ¾elka a který dítĀ?" to uĀ jsem bavila. Zemánek jen zakroutil oĀima a Ā¾e prý jich objednal víc a Ā¾e tohle jsou studenti a pak má ještĀ jednu a ti manĀ¾el s dítĀtem Ā¾e pĀTMijdou aĀ¾ jindy. A uĀ se hrnul dovnitĀTM. No, byt jsem potĀmebovala pronajmout, tak jsem je dovnitĀTM. PĀTMiznávám, Ā¾e se mi pĀTMedstava studentských mejdanĀ nijak moc nelíbila, ale protoĀ¾e jsem teĀ dlouho ne mezi lidmi, tak proĀ se s nimi nepobavím... Kupodivu mĀ kluci pĀTMijemnĀ pĀTMekvapili. Velmi slušní a milí, ješk nim patĀTMí sestra jednoho z nich, která zase s tím dalším z trojice chodí. A prý spolubydlí uĀ delši dobu, sna studii, takĀ¾e jsou taková fajn sĀilá parta. V duchu jsem se rozhodla, Ā¾e uĀ nebudu nikoho dalšiho hledat. Ale pan Zemánek prohlásil konĀíme, jim Ā¾e dá vĀdĀt, jak jsem se rozhodla, a oni se taky mají doma rozhodnout, mládence vyprovodil a pĀTMivedl dalšiho abonenta. Zase studenta. Toho jsem také provedla bytem, ale v podstatĀ jsem byla rozhodnuta. O všem.

Panu Zemánkovi jsem sdĀlila, Ā¾e chci poznat všechny, kteĀTMí tam budou proto se chci sejít i s tou poslední ze ĀtveĀTMice pĀTMedchozích studentĀ, onou dívkou. AĀý jí dá na mne telefon, Ā¾e si s ní alespoĀ promluvit. A pak jsem se ho zaĀala vyptávat. Jestli má nĀjakou smlouvu ohlednĀ pĀTMípadného pronájmu a zda by mi ji mohl poslat k nahlédnutí. (Poslal. Smlouva nic moc, v podstatĀ by si na ní v pĀTMípadĀ prĀšvihu právníci smislí. JednoznaĀnĀ by ji prohlásili za neplatnou, takĀ¾e rozhodnĀ pro mne nepouĀĀitelná. JeštĀ štĀstí, Ā¾e má svou.) KdyĀ¾ mi zavolala ona dívka, zeptala jsem se jí, jakou dohodu Āi smlouvu atd. s panem Zemánkem mají, jak se o mém bytĀ dozvĀdĀli, co jim ĀTMekl atd. Nu, a pak jsem se právĀ vykulila: MĀj byt byl zerován v nĀkolika serverech, vidĀ mé fotky... A prý mu musí dát jeden mĀsíĀní nájem. A Ā¾ádnou smlouvu Āi dohodu s ním nemají, o nĀm nic nevĀdí, jen to jméno. PĀTMátelé, víte, kolik desítek tisícikorun získáte jen tím, Ā¾e dáte falešný inzerát do inzertních novin (napĀTM „mladí manĀ¾elé hledají byt"), pak to, co vám pĀTMípadní zájemci odpoví, vzápĀtí podáte jako své inzeráty... KdyĀ¾ to vezmete kolem a kolem, investujete do všeho asi pár stovek a dejme tomu pár hodin Āasu pĀTMí prohlídkách.

Uznejte, není to dokonalý zpĀsob, jak pĀTMijít k velice dobrému pĀTMíjmu? A teĀ si pĀTMedstavte, kolik takových lidí „obhospodaĀTMí" za mĀsíc. A protoĀ¾e „to je pĀTMeci bĀĀ¾ný, to se tak dĀlá všude", tak se nad tím l nepozastaví a kaĀdý platí... Mj. dotyĀný pan Zemánek se nikomu ze zúĀastnĀných nijak nelegitimoval, neĀTMekl, jaké k realitky je zamĀstnancem; na dotaz, co by mu v ní ĀTMekli, kdyby si inkasovanou Āástku nechal, odpovĀdĀl, Ā¾e by ĀTMekl „majitelka si to rozmyslela". Jemu prý kaĀdý vĀĀTMí, on to dĀlá uĀ osm let a vĀdy kaĀdý platí! Nakonec to dopr následovnĀ: jeden ze studentĀ navrhl, Ā¾e mu dají za kontakt kaĀdý tisícovku. Za pouhý kontakt (Ā¾ádnou smlouvu ani nic jiného) jsou ĀtyĀTMí tisíce dost. Pan Zemánek ovšem prohlásil, Ā¾e to není moĀ¾ný, Ā¾e to je pakatel! - ale souĀasně bankovkách skoĀil témĀĀTM šipku... A tak se vás, pĀTMátelé, ptám: myslíte, Ā¾e jsme chudáka vzali na hĀ? Neboli kdyĀ¾ „to je pĀTMeci bĀĀ¾ný, to se tak dĀlá vĀdycky a všude" - tak jsme mĀli platit? d@niela